

توسعه سیاسی و عدم دموکراسی در کجای شعار اصلی «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» می‌گنجد؟ امام دو مسئله اصلی با حکومت پهلوی داشت؛ یکی ترویج مظاهر فساد و دیگری وابستگی ایران به غرب.

کمونیست‌ها، ملی‌گراها و لیبرال‌ها ۲ درصد هم نیستند؛



عبدالله گنجی، عضو شورای اطلاع‌رسانی دولت جمهوری اسلامی ایران در یادداشتی در روزنامه جوان با عنوان «چرا ایرانیان انقلاب کردند؟» نوشته است:

همه انقلاب‌های جهان مبتنی بر دیدگاه ماتریالیستی یا «انقلابی برای شکم» است،

به گزارش اسپادانا خبر، در ادامه این یادداشت آمده است:

اما حقیقت این است که جریان اصلی انقلاب (محوریت امام) هیچ‌گاه شعارهای اقتصادی-توسعه‌ای در دوران انقلاب اسلامی نداشت. عجیب اما واقعی است که با ۴۶ درصد فقر مطلق و ۴۶ درصد بی‌سواد هیچ شعار و پلاکاردی با مضامین اقتصادی-شکمی در دست راهپیمایان نیست. این درحالی بود که اکثریت مردم دچار مشکلات جدی بودند و روستاییان در اکثریت و در عین حال فاقد هرگونه امکانات از دنیای مدرن بودند. بعد از فروردین ۱۳۵۸ و تدوین قانون اساسی در پاییز ۱۳۵۸ و الهام‌بخشی انقلاب اسلامی در غرب آسیا تازه جهان متوجه شد که این انقلاب را نمی‌توان با «تئوری‌های انقلاب‌ها» فهم و تحلیل کرد اما از دهه دوم انقلاب که مسائلی مانند تجدیدنظرطلبی، دموکراتیزاسیون و سکولاریزاسیون نقل محافل و مجلات شد مطالبه‌کنندگان گزاره‌ای جدید که هدف آن تفسیر تاریخ به نفع آن نقطه بود گفتند اصلاً مشکل پهلوی عدم توسعه سیاسی و دموکراسی بود. فضای سیاسی بسته بود که اگر باز بود و شاه دست به اصلاحات می‌زد اصلاً انقلاب نمی‌شد و این چنین برای باورپذیرکردن این موضوع سراغ سکونت چهارماهه امام در نوفل‌لوشاتو رفتند - و ۱۳ ساله عراق را وانهادند- گفتند امام دنبال دموکراسی بوده است و بعد از پیروزی غش در معامله کرده است. حال آنکه امام بیش از پنج مرتبه در نوفل‌لوشاتو می‌گوید دموکراسی غربی فاسد و طاغوت اس، اما چون گزاره «مردم‌سالاری دینی» مصطلح نبوده است از عبارت «دموکراسی اسلامی» استفاده می‌کند. حال سؤال این است که مسئله انقلابیون با پهلوی دوم در عدم توسعه سیاسی و عدم دموکراسی بود؟ و این مهم در کجای شعار اصلی «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» می‌گنجد. درست که نظام پهلوی دیکتاتوری بود و در نقطه مقابل آن آزادی‌خواهی معنا می‌یافت اما می‌توان گفت اگر توسعه سیاسی (ورود مخالفان و منتقدان به قدرت) و دموکراسی در ایران حاکم بود انقلاب نمی‌شد؟ پاسخ آری به این سؤال زمانی قابل قبول است که بگوئیم امام و جریانی که همراه وی بود بخشی از قدرت را مطالبه می‌کردند یا دارای تحزب بودند و می‌خواستند در انتخابات شرکت کنند اما قدرت مانع می‌شد. واقعاً امام دنبال توسعه سیاسی حکومت پهلوی و ورود به قدرت بود؟ یعنی شهیدان باهنر، مطهری، بهشتی، مقام معظم رهبری و ... دنبال دموکراسی شاه بودند و سهمی از قدرت می‌خواستند؟ امام اصولاً حکومت غیرالهی را طاغوت می‌داند آیا می‌خواست سهمی از حکومت طاغوت را به عهده بگیرد و شاه مخالفت می‌کرد؟ هرگز. بدون تردید اگر رهبری را قانون انقلاب‌ها بدانیم، امام دو مسئله اصلی با حکومت پهلوی داشت و از نصیحت هم شروع کرد؛ یکی مسئله مواجهه حکومت با اسلام و ترویج مظاهر فساد و امور ضددینی و دیگری وابستگی ایران به غرب. این وابستگی بود که در مقابلش شعار استقلال طرح شد. شاید امثال مرحوم مهندس بازرگان یا ملی‌گراها دنبال توسعه سیاسی بودند یا خواستار اصلاح نظام پهلوی بودند اما خط امام این نبود و ...

... امام این خط را به آزادی غربی

حمله می‌کرد، هم بر اسلام تأکید می‌کرد. حمله امام به آزادی غربی حمله به دموکراسی غربی محسوب نمی‌شود؟ آیا آزادی غربی در مدل دموکراسی اجرا نمی‌شود و امام صدها بار به «آزادی به شکل غربی آن» حمله و هجمه نکرده است؟ امام جمهوری اسلامی را به جای «حکومت اسلامی» طرح کرد اما صد درصد بومی فکر می‌کرد و خلاصی فرمان مردم سالاری را مرزهای دینی می‌دانست و تمام. ممکن است کسانی جمهوری اسلامی را قبول نداشته باشند و مسیر دیگری را بخواهند اما تحریف اهداف انقلاب اسلامی ظلم و تحریف تاریخ است. اگر ولنکاری فرهنگی که امروز عده‌ای مطالبه می‌کنند هدف انقلاب بود که پهلوی آن را اجرا کرده بود. حقیقت این است که بخشی از نخبگان ایران هنوز متوجه نشده‌اند حتی امر دموکراتیکی که با حدود الهی در تضاد باشد در ۱۱۷ سال گذشته (از مشروطه) محل منازعه و دعوا بوده است و در ایران شکل نگرفته است.

او نوشته است:

بگویند ما جمهوری اسلامی را قبول نداریم یا نمی‌خواهیم، اما اهداف انقلاب اسلامی را برای توجیه امروزتان تحریف نکنید. امام نه اهل قدرت عرفی بود، نه معتقد به دموکراسی بود و نه نظامی جز نظام دینی را شایسته حکومت بر بشر می‌دانست. انقلاب‌های دیگر را جایگزینی و جابه‌جایی دو طاغوت می‌دانست و می‌فرمود از نظر ما آن‌که بوده است و آن‌که آمده است هر دو طاغوت هستند چون به دنبال امور صرفاً مادی هستند و به مواهب قدرت برای خود نیز فکر می‌کنند اما ما «قیام» کردیم.

برچسب ها: [انقلاب](#) [1]

[تاریخ](#) [2]